

Ljubica Pupezin

PODSETNIK

A

Prvo,
nemoj da se nasmeješ.
Ne klimaj glavom bez prestanka,
ne govori da je u redu.
Umrećeš od unutrašnjeg krvarenja.

B

Drugo,
nemoj da se iznenadiš
što ti se neko uopšte obratio.
Da ga oteraš jednim pokretom ruke
kao dosadnu mušicu.
Sipeće strašni dani.

V

Volim te.
To je tako jednostavno.

G

Iznad mog stola visi slika:
bomba,
na kojoj je upaljen fitilj,
leži na glavi jednog mačka.
Žuti plamen je večito
na istoj udaljenosti od dinamita.
Eksplozija može da se desi
samo u mojoj glavi.

D

Dobar dan.

Đ

Dino Đentile važio je za frajera.
Mogao je da ima svaku devojku koju je hteo
i koju nije.

Imao je razbarušenu kosu, punu vetra,
pogled sav od daljina
i usne sa kojih su kapali
poljupci.
Onda se pročulo
da je Đino Đentile, ustvari, Goran Popović
i magije je nestalo.
Pukla je bruka.

E
Eva Braun bila je Hitlerova ljubavnica.
To joj, međutim, nije smetalo da se bavi sportom.

Ž
Želje su prvi znak bolesti
od koje se umire.

Z
Zapamti da zaboravljaš.
Tako ćeš moći da
veruješ kako su ljudi divni.
Mada, ne vidim razlog,
zašto bi verovao u tu glupost
i terao se da pamtiš da zaboravljaš,
što je van pameti.

I
Kaže se: istini za volju.
To se mora ukinuti
kako ta dama, jednom,
ne bi odlučila da laže,
što je sasvim izvesno
jer joj život dosadan.
Zato ćemo reći:
istini bez volje!

J
Moja mama svaki dan pojede kilogram jabuka:
sitnih, kožastih, jeftinih.
Ona svakoj da ime:
bol, tuga, suza, grč...
I pre nego što ih stavi u usta

tiho kaže:
to nek ide meni.
Ako se u to vreme čujemo telefonom
tata mi kaže:
ja gledam fudbal a
mama razgovara sa
čarobnim jabukama.
Danas sam bio na pijaci,
doneo sam punu kesu.

K
Komšija Klaker
bio je dovoljno glup
da postane zao.
Klandestina Rozalija ostavila ga je
zbog ćutljivog klavirštamera.

L
Šta je lepota? -
upita devojka.
Sila koja nas spaja zauvek -
odgovara mladić.
Da li sam ja lepa?
Toliko - kaže mladić -
da me to ponekad boli.
Zašto su moje oči lepe?
Zato što se u njima ogleda ceo svet.
Zašto su mi usne lepe?
Zato što imaju oblik srca.
A moje grudi?
Zato što liče na dva, puna, meseca.
I ti si lep - kaže devojka.
Tako, čitavu noć,
razgovaraju dve lutke
u izlogu na Trgu Republike.

Lj
Mislili smo da Buljavi
troši vreme.
Mislili smo da nikada
neće uspeti da vrati more.
Onda smo se probudili
s okeanom u cipelama.

Nivo vode je sve više rastao.
Buljavi je sedeo
na najvišem krovu u Kikindi
i buljio u sve četiri strane sveta
dozivajući vode Panonskog mora.
Kada smo se pretvorili u ribe,
neki su plivali brže
neki sporije,
jedino je Buljavi bio srećan.

M
Memento mori!

N
Sa Nadom
niko, nikada
nije hteo.
Uzalud je zvala
u noć
obećavajući ljubav.
Pričala je o novoj muzici,
nudila da je čujemo
na savršenom uređaju,
koji niko nije video.
Obećavala je
da će srediti
stvar sa profesorima,
direktorima, roditeljima,
ali nikada to nije učinila.
Niko, nikada sa njom
nije otišao u bioskop,
niko je nije zagrlio
u mraku,
niko joj nije rekao:
otvori usta i zažmuri.
Ne znam šta je sada sa tom devojkom.
Ne nadam se ničemu dobrom za nju.

Nj
Njiva je jedina, prava, imenica na Nj
i zato joj treba odati priznanje.
Bravo, njivo!

Svaka čast, njivo!
Živela ti meni sto godina, njivo!
Njivo, njivo, njivo, njivo...
Šta znači uopšte ova reč?

O

Da je Srpska akademija nauka i umetnosti,
zvana SANU,
završila veliki Rečnik
srpskohrvatskog
književnog i narodnog jezika,
mogla bih da pogledam šta znači reč: *onoditi*.
Ovako, ne mogu.

P

Pravda je upoznala Pobedu
otprilike u petom veku
pre nove ere.
Negde u četvrtom veku
nove ere
Pobeda je Pravdi preotela
frajera.
Od tada, one se uopšte ne gotive.

R

Revolutio!
Stižeš li?

S

U Sanovniku piše:
sanjati vodu znači nešto loše.
U to se, istini bez volje, uverila
Eva Braun.

T

Čudo je moguće
iako thauma
zvuči kao trauma.

Ć

Kada smo išli na more,
zaustavili smo se u Sarajevu.
Jeli smo ćevape na Baščaršiji.

Ja se toga uopšte ne sećam,
ali me tata ubeđuje da su bili odlični.

U

Službenik mi je rekao:
moraš da se odjaviš
iz Knjige unuka.
Neću! - viknula sam.
Moraš - rekao je službenik -
jer ti više nisi ničija unuka,
nemaš nijednog dedu,
nijednu babu.
Imam! - dreknula sam.
Nemaš - dreknuo je sad i službenik -
baba Ljubica, umrla 1974,
nju čak nisi ni upoznala,
deda Živa, umro 1989,
kupovao žute lubenice,
mirisao na njive,
svaki put kada bi vas ugledao,
krstio se i zahvaljivao bogu,
baba Zlatka, umrla 1992,
zvala si je majka,
imala obraščiće,
pravila ti Divka, belu kafu,
deda Kosta, umro 1999.
uvek govorio:
glavu u knjigu, mani se politike.
Sve lepo piše, evo...
Netačno! - urlam.
Baba Ljubica mi juče isheklala ovu bluzu,
vidi kako mi dobro stoji,
još uvek imam šećer
žutih lubenica, na usnama,
prsti su mi još topli
od majkinih obraščića,
glavu, bre, ne vadim iz knjige!
Je li - lukav je službenik - a gde žive,
gde su svi oni?
U jednom selu - odgovaram mirno -
pored Tise, zove se Ojdiš Mujou.
A, Ojdiš Mujou, pa što ne kažeš -

reče službenik
i pusti me kući.

F
U Francuskoj, strmoj, ulici
iz nekih prošlih dana
zaostala je jedna tabla.
Na njoj piše:
Frizer za dame.

H
Hrabri ljudi se ne boje smrti.
To jest, hrabri ljudi ne pričaju mnogo.

C
Pozvan za svedoka,
*ja lutam još vitak
verno i tužno.*
Ja sam ilustracija,
pozivanje i povezivanje,
simbol
dobrog ukusa i pijeteta.
*Mnogi bi hteli, jedne noći
U prazno doba sladostrasno
Ko podlaci puzeći bezglasno
Nad riznice moga tela doći.*
O, ja svedočim i za njih.
I za sve one
*Which soul is full
of sorrow,*
za one,
*koje je udarac bičem tako razljutio,
koji uraniše rano u nedelju,
u nedelju prije jarka sunca,*
za one,
ukočene i tupe, bez ijedne misli
za sve one, sve
tašte, davitelje, nezadovoljnike
one po vokaciji
i mutaciji,
za samoubice,
vernike i bezbožnike,
loše i dobre, velike i male,

za sve,
ja sam pozvan da svedočim, za sve.
Osim za onog čiji glas prvi čuh
i koji mi reče:
Ti si sin moj,
ja te sad rodih.

Č
Čajkom svojom vozio sam dragu,
al' samo u pesmi,
samo u pesmi.

Dž
Pre nego što zauvek odem
moram da znam:
koliko puta si me sanjao,
koliko puta mi dojurio,
gde si me sačuvao?

Š
Kraj u grčkim tragedijama
mogao je biti i srećan.